

Fólkatingsvalið:

Eg havi sitið einsamallur

— havi ongantíð sæð føroysku røddina í nakrari nevnd enn, sum hevur viðgjørt føroysk lógaruppskot, segði Johan Nielsen, fólkatingslimur m.a. í útvarpssendingini hjá Javnaðarflokkinum

Sníman á morni sunnudagin hin 26. september 1960 komu vit, sum ta ferðina tóku lut í fólkatingsbardaganum, til Kollafjarðar. Tað var ein illveðurssdagur av teim verstu. Vit vaktu í einum húsi fyri at fáa ein bilstjóra at koyra okkum lands inn í dalin, tí vit ætlaðu okkum at ganga um Hóriksgotu til endan á vegnum úr Havn, har bílar skuldu heinta okkum. Bilstjórin í Kollafjarði lat vindeygadupp, og helt fyrri, tá ið hann sá okkum: «A, den vemmelige forsamling, som kemur her i morgen.» Hetta var helst ikki so illa meint, sum tað var sagt, tí hann var skjóttur at gera eftir okkara boðum. Stríðið gekk niðan á Hóriksgotu. Stormurin var óðligur. Ein kvirla tók ein okkara, slongdi hann upp í luftina, so hann breyt armin, tá ið hann brast niður aftur í jøðrina. Vit voru sum sjókastaðir fuglar, tá ið vit komu til Havnar.

Tá ið eg nevni hetta, er tað fyrri at minna um tann mikla framburð, sum er farin fram á oyggj-um okkara, síðan fólkatingsvalið

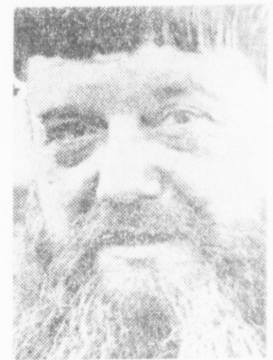
1960. Vit hava fingið vegasamband millum flestu bygdir í landinum, og har, sum ikki er farandi millum fjalla, hava vit fingið berghol. Vit hava fingið havnir, ferjulegur og lendingar. Skipaflootan hava vit fingið so góðan, at eingin tá droymdi um, at so fór at vera. Vit hava fingið eitt ótal av útróðrabátum. Vit hava fingið virkir á landi. Vit hava fingið farmaskip, sum vit kunnu byggja sjálvir, og vit eru eisini kappingarforir, so vit kunnu byggja skip til aðrar. Vit hava fingið skúlar, sjúkrahús, samkomuhús, ítróttarhóllir og svimjihóllir. Vit hava bygt eitt ótal av góðum sethúsum. Tey flestu føroysku heim hava betur nútíðarhentleikar innanhýsis enn flestu aðra staðir í heiminum. Sambandið við úrheimin er so gott í dag, at tú kanst vera í Danmark góðar tveir timar eftir, at tú ert farin úr Føroyum. Socialu lógir okkara eru millum tær bestu í heiminum, í einstøk-um fornum hava vit fyrirum fram um Danmark. Anker Jørgensen jattaði mær, at uppskot fer at

vera sett fram í fólkatinginum, um at allar einkjur í Føroyum, uttan mun hvussu gamlar tær eru, bert tær hava børn, skulu fyrri framtíðina fáa einkjupensjón. Hann jattaði eisini at veita financiering til byggjan av húsi til Javna, og hann jattaði eisini, at um hann ikki legði leiðsluna av stjórnini frá sær, so var hann til reiðar at halda fram dagpeningaspurningin og financieringina av sjúkrabúbyggingini í Klaksvík.

Tá ið eg nevni alt hetta, sum fram er farið olli hesi árin síðan 1960, so er tað fyrri at vísa á, hvat fyrirum vit hava havt av samvinnuni við Danmark. Eg veit væl, at tað ikki bert er samvinnan við Danmark, ið hevur gjørt hetta. Tað er mangt tungt takið tikið av føroyingum bæði á sjógvi og landi. Vit hava her heima á landi haft dugna polit-

ikkjarar, sum ikki hava spart seg. Góðar tíðir í størsta partinum av vesturheiminum hava eisini gjørt sitt, men niðurstøðan verður, at uttan gott samarbeiði við Danmark, høvdu vit ikki verið komnir so langt áleiðis, sum vit eru. Spyrjið bert sjómenn okkara, sum koma heim at vitja aftaná at hava sæð allan heim. Teir eru á einum máli um, at tað føroyska samfelagið er eitt av teim bestu í heiminum.

Nú skal eingin meina, at javnaðarmenn halda okkum vera komnir á mál. Ein javnaðarmáður kann aldri koma á mál. Eg veit væl, at her liggur nógv á láni enn. Eg hugsi um skattaviðurskiptini hjá teim lægst løntu. Eg hugsi um húsapolitikk okkara. Eg hugsi um tað skilaleysa, at vit illa nokk eru farin undir at veita íbúðir til ungfólk okkara, sum tyrpast saman á teim stóru plássunum, men fyrst og fremst hugsi eg um, at vit illa vita, hvar vit flóta á havinum. Hetta alt, og ikki minst tað seinasta eru spurningar, sum eru sera álvarsamir, so álvarsamir, at var tað ikki ein veruleiki, at vit føroyingar kanska eiga tað besta fólkatalið,

Johan Nielsen, fólkatingsmaður

sum finst í heiminum, so hevði eg ottast størliga.

Meðan eg havi sitið í fólkatinginum er einki lógaruppskot, sum er viðtikið á lótingi sent heim aftur til viðgerðar. Tað er meira enn so hent, at onkur nevnd hevur havt hug til tess, men eg havið forðað fyrri í einsamallur, eg sigi einsamallur, tí eg havi ikki sæð føroysku røddina í nakrari nevnd, sum hevur viðgjørt føroysk lógaruppskot. Heldur ikki tað fiskimarksmálið var fyrri. Heldur ikki tað vit, í einari serstakari nevnd, heitit á forsetan um at mótmæla móti ongendingum at ognar sær flokk.

Fólkatingsvalið:

Gott samstarv við fólkatingið

Eitt gott samstarv við Fólkatingið og heldur ikki at dylja, í einum góðum samstarvi við javnaðarflokkinn á Fólkatingi, vil geva okkum ta styrki og teir midlar, sum kunnu gera okkum førar fyrri at veita hjálp og stuðul, har hann er mest tørvandi

Ófatuligt

Harra blaðstjóri. Høvdu tygum vilja gjørt so væl at hýst hesum reglum.

Nú undan fólkatingsvalinum kundi verið áhugavert at trivið í pennin og fest tankar uppá prent, ið ein hevur gjørt, síðan sitandi Landsstýri bleiv veruleiki.

Góð tvey ár eru liðin, og um mangan hevur sæð dapurt út, so hevur okkara Landsstýri bæði víst divi og áráðið, og á hendan hátt megnað at loyst tær uppgávur, ið frammi hava verið við skysemi og dugnaðskap. Og so leingi Landsstýrið verður leitt av einum so dugnaligum og skilagóðum politikkara sum Atla Dam, logmanni, er einki at ivast í, at tann framburður, ið verið hevur, nokk skal halda áfram...

Tað var tó ikki samgonguna, ið eg ætlaði at festa meg so nógv við í hesum lesarabrevi, so eg fari at venda mær til tann, út av lagi vánaliga, andstöðupolitikk, ið forður hevur verið, og tá serliga av Sambandsflokkinum og tess leiðara.

Tað er fyrri mær ófatuligt, at tað bert eru góð tvey ár síðani, at Javnaðarflokkurin og Sambandsflokkin saman við Sjálvstýrisflokkinum søtu í Landsstýri saman. Sami logmaður, ið tá varð sagdur at vera ein góður og dugnaligur politikkarri, við samráðingarevnum sum fáur, verður í dag skýrður at vera ein einaræðislyntur, svikalýnt-

ur, loysingarlyntur, kommunislyntur persónur, harafurur at hann eftir at vera heimafturkomin av samráðingarferð uttanlanda er vordin skýrður fyrri at verða pauseklovn, og mangt annað, og tá av Sambandsmonnum, ið sambært Jørmund Vágadal eru Guðs egnu børn... Ófatuligt, eg fái hettar ikki at ríma rættuliga væl. Tað er serliga Pauli Ellefsen, ið latið hevur hesar skuldsetingar frá sær. Mær vitandi arbeiðir Jørmund Vágadal hjá hesum sama. Várharra skal vita, hvussu vordid er. Sjálvur meti eg, at har tilikur persónar húsast, trívist hin verst sera væl.

Í Dimmu roynir Pauli Ellefsen við sínum freka og ódámiliga lagi at dálka javnaðartingmennirnar, fyrri sjálvur at vinna sær atkvøður til fólkatingsvalið komandi, men kortini hetta fer helst ikki at eydnast honum. At dálka og sverta javnaðartingmenn við ósannindum er einasta vápn Pauli Ellefsens í hesum dogum!!!!

Men vit javnaðarveljarar, vit lata okkum ikki vandleiða av tílkum. Vit fara á val og velja javnaðarflokkinn til fólkatingsvalið komandi...

Javnaðarsinnaður

Tað kunnu gerast margar viðmerkingar og atfinningar til tað arbeiðið, sum Føroya Javnaðarflokkur hevur avrikað fram til henda dag. Og nú vit aftur mestsum í úrtíð skulu brynja okkum út til eitt fólkatingsval, vil tað vera rimuligt at mangir av teimum grundleggjandi spurningunum í samfelagnum koma fram í ljósmála, á fundi, í skrift og í samrøðu millum manna. Tí tað er givið, at olli tey ting, sum henda í hesum tíðum, vera umhugsad og umrødd av øllum hugsandi fólki, tí vit liva í einari broytingartíð, har tað mangan má vera sera torført hjá fólki at skula taka støðu til dagsins mongu spurningar. Men til tess at varðveita okkara samfelag og verja tað imóti óløgum og ágangi hava vit valt okkara politisku umboð.

Hesa ábyrgd hevur javnaðarflokkurin ongantíð skotra frá sær; hvørt flokkurin hevur sitið við teirri politisku ábyrgdini ella

sitið í andstöðu, hevur hann við ágrýtni og málvisum politiskum sikti gjørt tað, hann kundi fyrri at verja tað fólk, sum her á landi býr, soleiðis at livikorini gjørdust tey allarbestu fyrri tað einkla huskið, fyrri tað einstaka menniskjað. Og tá eg hetta sigi,

so er vert at strika undir, at Javnaðarflokkurin enn sum aður leggur sær eina við at verja um tey veikaru lóðir í samfelagnum, hetta fer flokkurin framvegis at gera.

Og í hesum viðmangi eru vit avgjørt av teirri meining, at eitt gott samstarv við fólkatingið, og heldur ikki at dylja, í einum góðum samstarvi við javnaðarflokkinn á Fólkatingi, vil geva okkum ta styrki og teir midlar, sum kunnu gera okkum førar fyrri at veita hjálp og stuðul, har hann er mest tørvandi.

Hér er av tydingi at merkja sær, at vit vilja fremja okkara framtíðar sosiálu skipanir í samvinnu við danska ríkisstýrið, gignum fólkatingið, tí vit liva í okkara stevnuskrá fastlagað, at flokkurin í ríkisfelagsskapinum best er førur fyrri at bjarga okkara samfelag fram til eini stóðu, har eftir vit kunnu siga, at her er gott at vera, her er gott at liva, segði Halldor Hansen, m.a.